

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

at det var af afgørende betydning for kommissionens videre arbejde, at det politiske problem i § 22 blev klaret. Først når dette er klaret, er der overhovedet saglig, objektiv mulighed for at gå videre i det øvrige naturfredningsarbejde.

Så snart § 22 her er klaret, vil naturfredningskommissionen genoptage sit arbejde, således at man færdigbringer et forslag til revision, som det er krævet, i folketingsåret 1964-65. Ved denne revision bør naturligvis sådanne ændringer foretages, som kan blive følgen af ændringer i de særlige forslag, der går til behandling i september måned. Jeg vil mene, at naturfredningskommissionen i allerførste linje må beskæftige sig med organisationsstrukturen inden for fredningsvæsenet, og så snart der måtte foreligge plan herom, må det naturligvis overlades til regeringens overvejelse, om en sådan plan skal omsættes i lovgivning. I naturfredningskommissionen er som sagt de kommunale organisationer repræsenteret, og det forekommer mig naturligt og rigtigt, at de er med i det arbejde, der skal til for at en strukturplan, en ændring i naturfredningsstrukturen, kan gennemføres.

De ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Ib Thyregod var inde på tanken om at udskyde lovforslaget. Vi kan imidlertid ikke forhale en afgørelse af hensyn til de mennesker, der pr. 23. januar 1963 ikke kan foretage sig videre, før tinget har talt. Folketinget må jo træffe en afgørelse.

Man har været inde på tanken om rekurs til ministeriet og ment, at sagerne i for høj grad gik til ministeriel afgørelse. Jeg vil dog gøre opmærksom på de bestemmelser, der er indeholdt i det ærede medlem hr. Axel Kristensens skitseudkast til lov om landsplanlægning, hvor jo boligministeren i vidt omfang er rekursorgan. Dette gælder således i henhold til § 6, hvorefter boligministeriet tager stilling til regionplanforslag, § 12, hvorefter byudviklingsplaner er godkendt af boligministeren, § 16 a, hvorefter regionalrådenes beslutninger påklages til boligministeren, ligesom efter § 16 b boligministeren er den, til hvem grundejere skal fremsætte anmodninger om ændring i regionplaner eller byudviklingsplaner. Det vil sige, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen i

sit forsøg på en konstruktiv løsning er gået ind på samme linje.

Såvel det ærede medlem hr. Thestrup som det ærede medlem hr. Ib Thyregod var inde på tanken om en yderligere forhandlingsmulighed, og jeg er selvsagt — under forudsætning af en reel mulighed for enighed — villig til at forhandle mellem anden og tredje behandling. Forhandlingsområdet er jo, som vi ved, ret begrænset. Det drejer sig om § 22 og dens omstændigheder, og så vidt jeg har forstået, er det tanken at samle opmærksomheden om overgangsforholdene med hensyntagen til de mennesker, der har engageret sig i jordkøb forud for den 23. januar 1963 med særlige interesser for øje. Jeg kan ikke vide, om man fra oppositionens side kan opstille et forslag, der kan indgå i en positiv forhandling, men jeg vil naturligvis overveje ethvert bidrag, der sigter imod enighed.

Jeg har i betænkningen tilsagt i overgangsperioden — det drejer sig jo her om en midlertidig lovgivning — en velvillig administration, en administration så lempelig som muligt i denne periode, altså også sigtende på ved hjælp af dispensationer at klare visse problemer, og jeg ville mene, at en hensyntagende administration i den relativt korte overgangsperiode, der her bliver tale om, må være tilstrækkelig betryggende. Endvidere vil jeg altså pege på, at naturfredningskommissionens første arbejdsfelt er at finde frem til en eventuel ændret struktur. Men skulle der her være ønsker om forhandlinger om specielle enkeltheder vedrørende overgangsbestemmelserne, vil jeg naturligvis gerne høre derom.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, som har givet tilslutning til de to lovforslag, jeg har til behandling her, og til de stillede ændringsforslag.

Om forslaget til ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af fast ejendom vil jeg gerne i anledning af de faldne bemærkninger herom sige, at selve hovedloven jo skal revideres forud for den 13. almindelige vurdering; det vil sige, at den skal til revision i næste folketingsår. Regeringen er indstillet på, at der ved denne lejlighed kan ske en rettelse af de regler,